III. évfolyam 1991 MÁJUS–JÚNIUS

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Könyvek, folyóiratok, kazetták, hanglemezek az evangélium terjesztésének szolgálatában

A Marana Tha sorozat kiadványai

Megjelent:

1. Dr. Otto Knoch: Élet Isten Lelkének erejéből
2. Isten Lelkében imádkozni
3. A zsoltárok szellemében élni és imádkozni

(Lelki szeminárium sorozat 1.-3. Eredeti kiadó a Német Püspöki Kar Lelkipásztori Hivatala)
ár: (mindegyik füzet) ..... 40 Ft

4. Raniero Cantalamessa: Megújulás a Szentlélekben ..... 98 Ft
5. P. Laurentin: Csodák El Pasoban ..... 100 Ft
6. Ralph Martin: Férjek, feleségek, szülők, gyerekek ..... 120 Ft

A közeljövőben – március, április folyamán – jelenik meg:

7. Oswald Chambers: Napi gondolatok Jézus Krisztus tanítványainak 50 Ft
8. Áldjad én lelkem az Urat – közösségi énekeskönyv ....50 Ft

A Marana Tha sorozat könyvei megrendelhetők vagy megvásárolhatók a szerkesztőségben, továbbá a Szent Gellért Egyházi Kiadó könyvesboltjaiban: 1082. Budapest, Üllői út 82. (Nagyvárad tér, Üzletek Háza), valamint 6720. Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Telefon: (62)-13-598.

Könyvajánlat

Újszövetségi Szentírás

A Szent Gellért Egyházi Kiadónál megjelent a Békés - Dalos fordítású Újszövetség. Reméljük, közösségeinkben is valódi "sikerkönyv" lesz! „Vedd és olvasd!"

Ralph Martin: Férjek, feleségek, szülők, gyerekek

(Marana Tha sorozat 6.)

Egy ötgyermekes amerikai családapa elmondja ebben a könyvben tapasztalatait a gyermeknevelésről és a férj-feleség kapcsolatról.

Mi teszi érdekfeszítővé, nagyszerű olvasmánnyá Ralph Martin művét? A Biblia szeretete! Végigkísérhetjük azt a folyamatot, amelynek során a szerző eljutott a Biblia segítségével egy szilárd, vonzó, boldog családi élethez. Éppen ezért nagy segítséget nyújthat a magyar fiataloknak, hogy általa kialakítsanak egy örömteli, boldog házaséletet. A könyv kifejezetten kereszténveknek szól és olyanoknak, akik a Bibliára szeretnék építeni életüket. Jól felhasználhatják családsegítő intézmények és lelkipásztorok, akik közvetlen kapcsolatban állnak a mindennapi élet problémáival.

Floyd McClung: Isten atyai szíve

Tulajdonképpen milyen az Isten? Van egyáltalán ideje a huszadik század emberére? És törődik egyáltalán velünk? A "Youth with a Mission" (Fiatalság és Küldetés) szervezetben végzett munkája során Floyd McClung sok olyan emberrel találkozott, akik mély érzelmi sebeket kaptak, vagy a félelem miatt szenvednek. Legtöbbször csak akkor kezdődött el a gyógyulás és szabadulás az életükben, amikor megismerték Istent, mint tökéletes és megbízható Atyát, aki teljesen más, mint a földi szülők. Ez a könyv neked íródott, ... ha nehezen tudod úgy elfogadni Istent, mint szerető Atyát, vagy ... ha már megismerted Isten szeretetét, de szeretnéd azt még hatékonyabban megosztani másokkal.

A könyvet októberi megjelenése óta szép számmal olvasták közösségeinkben, István atya szemináriumain "tankönyvként" is szerepelt. Ára: 75 Ft.

A könyv írója, Floyd McClung itt járt Magyarországon 1990. december 6-9. között, és ifjúsági konferenciát tartott "Szemben az árral" címmel. Akik lemaradtak, azok is meghallgathatják hangkazettán vagy megnézhetik video-n a konferencia anyagát! Kapható a Betlehem Kultúrális Egyesületnél, telefon: 113-17-67, Biri Barnabás, hétköznap 10-13h között.

Paul Yonggi Cho: Ima, kulcs az ébredéshez

"És megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával, én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsájtom bűneiket és megszabadítom földjüket" 2. Krón. 7,14

(Emlékeztetőül: ugyancsak Dr. Paul Y. Cho irta a korábban már magyar nyelven megjelent és sokak által olvasott "Negyedik dimenzió"-t!)

A könyv megrendelhető vagy megvásárolható a Marana Tha szerkesztőségben. Ára 59 Ft.

Megjelent:

Szegedi László atya könyve "Vázlatok a Biblia istenképéről" címmel. Kapható a Marana Tha szerkesztőségében vagy a Szent Gellért könyvesboltokban. Ára 150 Ft.

Dr. Kovács Gábor előadássorozata (1989-90) kazettán kapható. A részletes listát és a rendelési feltételeket a Marana Tha 1990/5 száma közölte.

(folytatás a hátsó borítón)

Dr. Kovács Gábor

Pünkösdi katolicizmus

Szomjazó sivatag a történelem! Szomjúság vonul végig rajta, szomjúság Isten Lelke után.

„Bárcsak az egész népet prófétává tenné, s kiárasztaná rájuk Lelkét az Úr!" – kívánja Mózes (Szám 11,29). Joel megjövendöli, hogy eljön az idő, amikor Mózes álma valóra válik: „Kiárasztom Lelkemet minden testre. Fiaitok és leányaitok jövendölni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok meg látomásokat látnak. Sőt még a szolgákra meg szolgálókra is kiárasztom Lelkemet azokban a napokban" (Joel 3,1-2). A Jézus föltámadása utáni pünkösd Péter apostol szerint ennek a próféciának megvalósulása: „Ez az, amiről Joel próféta szólt... Jézust támasztotta fel Isten, ennek mi mind tanúi vagyunk. Azután, hogy az Isten jobbja felemelte, kiárasztotta az Atyától megígért Szentlelket, ahogy látjátok és halljátok" (ApCsel 2,16-33).

Látod? Hallod? Megoldódnak a nyelvek és imádják a föltámadt Urat. „Teleitták magukat édes borral" – mondták erre egyesek régen (ApCsel 2,13): „Kótyagos karizmatikusok" – mondják mások ma. A húsz éve tartó katolikus karizmatikus megújulás, bár lángba borítja mindenfelé a szíveket, bár résztvevőinek száma negyvenmillió körül mozog, bár a pápa és számos püspöki kar kedvezően nyilatkozott róla, sokak szemében ma is gyanús rajongás, kétes zűrzavar. Aki a Lélek pünkösdi lángolásában akar élni, Jézussal „jel lesz, amelynek ellene mondanak" (Lk 2,34).

Ezt az ellentmondást vállalnod kell, ha nem akarod kioltani a Lelket (1Tessz 5,19). Amikor Jézus bátran teljesítette misszióját, „az a hír terjedt el róla, hogy megzavarodott" (Mk 3,21). Készülj föl erre Te is! „Ha a ház urát Belzebubnak nevezik, mennyivel inkább háza népét!" (Mt 10,25). Az Úr azért jött, hogy tüzet gyújtson a földön, s mi mást akarna, minthogy lángra lobbanjon (Lk 12,49), és te is lángolj benne. Hát engedd a Tüzet égni!

Engedd a Tüzet égni, és mindennap újulj meg a Föltámadottba vetett hitben. De ne gondold, hogy ez a hit valami szubjektív élmény, ami kizárólag Istenre és rád tartozik. „Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket elutasít, engem utasít el" (Lk 10,16). Az egyház karizmája a krisztusi igazság hiteles továbbadása. „Szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy amikor Isten szavát hallottátok tőlünk, nem úgy fogtátok fel mint emberi tanítást, hanem mint Isten szavát, ahogy valóban az is" (1Tessz 2,13). Isten szava igaz és tévedhetetlen. Az egyház tévedhetetlensége nem emberi tulajdonság, hanem az Igazság Lelkének ajándéka. A dogma karizma, amely az önkényességből az igazságra szabadít föl.

Engedd a Tüzet égni és légy bátran az ellentmondás jelévé a „divatjamúlt" erkölcsi normák szabad vállalásával, amelyeket a katolikus egyház hirdet. Szexuális önmegtartóztatásban: „Saját szememmel szövetségre léptem, hogy soha kívánsággal lányra nem nézek" (Jób 31,1). A válás elutasításában: „Aki elküldi feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el ellene. Ha pedig a feleség hagyja el férjét és máshoz megy, házasságot tör" (Mk 10,11-12). A házassági egyesülés termékenysége iránti felelősségben: „Onan... magját a földre ontotta,nehogy utódot támasszon... Istennek nem tetszett, amit művelt" (Ter 38,9-10). Nem egyszerűen arról van szó, hogy néhány kiragadott bibliai idézet alapján éljünk, hanem az egyház jegyesi hűségéről, amelyet ezek az idézetek konkrét kérdésekben megfogalmaznak. Krisztus menyasszonya tisztán várja Jegyesét. „Ne okozzatok szomorúságot Isten Szentlelkének, akivel meg vagytok jelölve a megváltás napjára" (Ef 4,30).

Engedd a Tüzet égni, és legyen a katolikus liturgia az a hely, ahol a Tűz újból meg újból rádszáll. Fogadd el a keresztség szentségének újjáteremtő erejét, a gyermekkeresztségét is, hiszen Isten szeretete mindig megelőzi a miénket. Tanuld fölészleni a keresztség kegyelmét a keresztségi fogadalom megújításával, a szentségi bűnbocsánat hívő fogadásával, a szenteltvíz használatával, a szentmisét bevezető bűnbánati rítus hívő átélésével. Fogadd el a bérmálás szentségének Szentlélek-közlő erejét, még akkor is, ha sokan nem mernek hinni ebben az erőben – egy „pünkösdi" katolikusnak kell tudnia élni a kimeríthetetlen kinccsel, amit a Lélek pecsétje birtokába ad! Vedd mélységesen komolyan az olyan szentelményeket, mint a Balázs-áldás vagy a hamvazás: hit nélkül nevetséges formaságok, a hit révén csodák forrásai. Szent félelemmel végy részt az egyházi temetésen: a beszentelt hamvak megkezdték a föltámadást. Ismerd és szeresd a zsolozsmát, a Menyasszony epedő énekét Imádottjához. Ne zavarjon a papok számos fogyatékossága! „A pap Istennek van szentelve. Tekintsd hát szentnek,mivel ő mutatja be az áldozatot Istenednek. Legyen számodra szent, mivel én is szent vagyok, és én szentellek meg benneteket" (Lev 21,7-8).Egy pünkösdi katolikus elfogadja a Szent objektív jelenlétét önmagában, ezért el tudja fogadni másokban is.

Engedd a Tüzet égni, és ismerd föl, hogy az örökmécs fénye a Lélek lángjával rokon. Mélységes hittel fogadd az epiklézist, a Szentlélek hívását az eucharisztikus cselekményben, és boldogan térdelj a fölmutatott Test és Vér előtt. Szentáldozásod legyen a hét (vagy a nap) központi eseménye. Imádd a Lélekben azt, akivel

egy lélek lettél: „Aki... az Úrral egyesül, egy lélek vele" (1Kor 6,17). Imádd Őt naponta boldogan és sokáig, töltsd be imádással a házat, ahol élsz. Ha van rá módod, keresd föl Őt és látogasd meg a tabernákulumban. Hidd, hogy már fizikai közelsége is magasra lobbantja benned a pünkösdi Lángot – hidd, még ha nem érzed is éppen! A pünkösdi katolicizmus nem kevésbé Eucharisztia-központú, mint egy tradicionális katolikus lelkiség, hanem jobban. Hiszen mi az Eucharisztia, ha nem a megfeszített és föltámadt Úr maga? S mi a Szentlélek sajátos hatása, ha nem az Úr hívő elfogadása és imádása? A pünkösdi katolikus annak is tudatában van, hogy az Úr angyalaival és szentjeivel együtt kell Őt imádnunk. Amiért a pünkösdi csodát megízleltük, Máriát és a szenteket nem kevésbé kell tisztelnünk és segítségül hívnunk, hanem jobban. A Lélek egyesít velük.

Sokan félnek a „karizmatikus mozgalomtól", mert úgy gondolják, hogy kevésbé katolikussá teszi a katolikusokat. A helyzet azonban fordított: ami igazán „karizmatikus", azaz felülről jövő ajándék, az helyesen használva csak katolikusabbá tesz. Segít Lélekkel megtölteni azokat az intézményeket, amelyeket a lélektelen ritualizmus vagy juridizmus elhatalmasodása fenyeget egyfelől, a mindent elözönlő szekularizmus másfelől. A pünkösdi katolicizmusra szükség van.

Itt a nagy esély, a Lélek lángolása. Fölismered? Engedelmeskedsz?

„Istennel nem lehet disputálni – írja Prohászka (ÖM 24,80), – a kegyelmet vagy el lehet fogadni s akkor térden állva; vagy elmegy fölöttünk, mint a felhő a sivatag fölött!"

Szomjazó sivatag a történelem!

„Aki szomjazik, jöjjön. Aki kívánja az élet vizét, ingyen igyék" (Jel 22,17).

JAVASLAT

Isten karizmákat, kegyelmi ajándékokat szán neked, amelyeket hitben tehetsz magadévá. Az alábbi bibliai helyek megfontolása és átimádkozása segítségedre lehet.

1. Az igazság karizmája

Szöveg: „Ha akár mi, akár egy mennyei angyal más evangéliumot hirdetne nektek, mint amit mi hirdettünk: átkozott legyen! Amint már kijelentettük, most újra megismételjük: Ha valaki más evangéliumot hirdetne nektek, mint amit tőlünk hallottatok, átkozott legyen! Az emberek kedvét keresem ezzel, vagy az Istenét? Talán embereknek akarok tetszeni? Ha még emberek tetszését keresném, nem volnék Krisztus szolgája. Biztosítalak benneteket, testvérek, hogy az általam hirdetett evangélium nem embertől való. Hiszen nem embertől kaptam vagy tanultam, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából" (Gal 1,8-12).

Megfontolás: Amikor az egyház megfellebbezhetetlen igazságként állítja elénk hitvallását, nem emberi alapon teszi. Jézus Krisztus, a személyes igazság közli önmagát az egyházban szüntelenül működő Szentlélek által. A hit minden tétele Jézust fogalmazza, Őrá mutat. Emberi fölülbírálással közeledni a hithez annyi, mint Jézust visszautasítani. Alázatos bizalommal elfogadni az egyház hitét annyi, mint Jézusra hagyatkozni.

Ima: Mondd meg az Úrnak, hogy hiszel benne, és az Ő kedvéért rábízod magad egyházára. Kérd az Igazság Lelkének ajándékát – ő egyúttal az Öröm Lelke is!

2. A megkülönböztetés karizmája

Szöveg: „Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől származnak-e, mert sok hamis próféta rontott a világra. Az Istentől származó Lelket erről ismeritek fel: minden lélek, amely megvallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van. Gyermekeim, ti az Istentől vagytok, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint aki a világban van. Ők a világból valók, ezért a világról beszélnek, és a világ hallgat rájuk. Mi az Istentől vagyunk. Aki ismeri Istent, hallgat ránk. Így különböztetjük meg az Igazság Lelkét és a tévedés lelkét" (1Jn 4,1-6).

Megfontolás: Isten megtestesült Jézusban – és a megtestesülés botrányát a világ visszautasítja. Jézus egy emberekből álló közösségbe testesült bele: ez az egyház botránya – a világ ezt is visszautasítja. A világból való hamis próféták elviselhetetlennek tartják Isten ismeretét az egyházban, amely önmegtagadást, a szűzesség értékelését, felbonthatatlan házasságot, termékenységre nyitott hitvesi aktust, imádságot, engedelmességet, alázatot és sok egyéb világfölötti értéket hirdet. A Szentlélek segítségével ráérezhetsz a szekularizmus „lelkére", leheletére, és elhatárolhatod magadat tőle.

Ima: Adj hálát Istennek, hogy ismered Őt az egyházban jelenlévő Fia által.Kérd a Szentlélek világosságát, hogy Isten gondolatait meg tudd különböztetni a világ gondolkodásától. Ebben a fényben vizsgáld meg életedet, gondolkodásodat, és változtass rajta, ha kell.

3./ A szív lángolásának karizmája

Szöveg: „Egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk.De szemük képtelen volt felismerni... Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak... Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt a szemük elől. – Hát nem lángolt a szívünk – mondták –, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?" (Lk 24,15-16; 27,30-32).

Megfontolás: A szív lángolása, amit az emmauszi tanítványok az Úr közelében átéltek, nem puszta emberi lelkesedés, hanem misztikus ajándék, amit valami-

lyen formában és fokban mindnyájan átélhetünk, amikor az imádság, az Írás olvasása,az Eucharisztia közelsége összehoz bennünket az Úrral. Sokan kifejezetten égető érzést észlelnek a szívük táján, mások súlyos forróságot, ismét mások nagy belső könnyűséget és örömet. Nem öncélú adomány ez, de helyes motivációval kívánni is, kérni is szabad.

Ima: Hittel fogadd az Úr jelenlétét,és időzz el szeretetének sugárzásában. Kérd, hogy jelenléte hatoljon a szívedig, és hassa át egész életedet. Ismételgesd: „Tied vagyok, Uram!" Ne egy meghatározott élményt kérj Tőle, hanem azt, hogy minél szorosabban egyesülhess Vele. Meg fogod tudni, milyen a szív lángolása!

4./ A kezdeményezés karizmája

Szöveg: „Nem mintha már elértem volna, vagy célba értem volna, de futok utána, hogy magamhoz ragadjam, ahogy Krisztus is magához ragadott engem. Testvérek, nem gondolom, hogy máris magamhoz ragadtam, de azt igen , hogy elfelejtem, ami mögöttem van, és nekilendülök annak, ami előttem van. Futok a kitűzött cél felé, az égi hivatás jutalmáért, amelyre Isten meghívott Krisztusban" (Fil 3,12-14).

Megfontolás: „Nekilendülök", „futok" – írja Pál. A Lélek dinamizmusa nem tűri a tespedést. Ahol pünkösdi szelek fújnak, ott kezdeményezések születnek, erők feszülnek, élet fakad. Ha akarod ezt az életet, figyelned kell a Lélek indításaira. Figyelned – és mozdulnod!

Ima: Miután hosszan együtt időztél az Úrral, kérdezd meg: „Uram, mit kívánsz tőlem ?" Sok időd föl fog így szabadulni, mert sok eddigi tevékenységedről kiderül, hogy fölösleges az Úr szemében. Helyette mást kapsz, új kezdeményezéseket. Hittel vágj bele!

++++++++++++++++++++++++++++++++++

Imádság

Adj nekünk, Uram,
látó szemet,
szerető szívet
és mély lélegzetet.

Lélegzetet, mindazzal szembenézni,
amit az emberek – tehát Te –
várnak, vársz tőlünk.
Lélegzetet mindig újra remélni,
mintha ma reggel kezdődnék az élet,
remélni a viharos tengeren is,
mert Te jelen vagy és Te megígérted.

Adj lélegzetet, vagy inkább a Te leheletedet:
azt, akit elküldöttél az Atyától,
Lelkedet, aki ott fú, ahol akar.
Viharban, forgószélben,
vagy lágy szellőben,
amikor hívsz, hogy kövessük sugallataidat.

Add nekünk a Te leheletedet,
hogy lehelje belénk a mélységek imáját,
amely Belőled száll fel bennünk,
dicsőséges visszatérted hívogatja,
s Isten teljessége után kívánkozik.

Uram, szükségem van a Te szemedre,
adj nekem eleven hitet.
Szükségem van a Te szívedre,
adj mindent elbíró szeretetet.
Szükségem van a Te leheletedre,
add meg nekem a Te reményedet,
magamnak és Egyházadnak.

Hogy az Egyház legyen ma
bizonyságtétel a világnak,
és hogy ez a világ
fölismerje a keresztényeket
ragyogó, derűs tekintetükről,
szívük melegéről,
és törhetetlen optimizmusukról,
amely örvendező reményük
rejtett, változhatatlan forrásából fakad."

(Suenens: Új Pünkösd?)

Különféle magatartások a Szentlélekkel szemben

„Ti mindig ellenálltatok a Szentléleknek" (ApCsel 7,51)
„Ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét!" (Ef 4,30)
„A Lelket el ne fojtsátok!" (1Tessz 5,19)

1. Ellenállás.

De lehetséges-e egyáltalán ez? Ellenállni a személyes szeretetnek? Természetes dolog ellenállni a rossznak a végsőkig is – de a Szeretetnek?

A rossznak soha sem lehet eléggé ellenállni (azért mondja az apostol oly magától értetődően: „még nem álltatok ellen egész a vérontásig a bűn elleni küzdelmetekben" – Zsid 12,4), a Szeretetnek viszont soha nem lehet eléggé nem-ellenállni.

Az ellenállás annak szól, amit Ő velünk akar. És mit akar Ő velünk? Megragadni (magához fogadni, birtokba venni), magához ölelni, és megszállani.

a. Megragadta pl. azt, aki elmondhatta magáról: „Krisztus Jézusom magához ragadott engem" (Fil 3,12). Ez egy különleges és teljes magához ragadás volt. Ezt és a többi megragadást Jézus a Lelke által végzi, akit belénk küld. És ez nem valami külsőleges, hanem belső, az én legmélyét elérő megragadás. Ha a Szentlélek temploma vagyunk („testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma" – 1Kor 6,19), akkor ez belülről való megragadást, lefoglalást, ez átalakító benntlakást jelent (aminek persze számtalan fokozata lehetséges).

Hogy vágyik az ember arra, hogy valaki megragadja, birtokba vegye, – hogy valakije legyen, egy másik emberé!

„Ezért minden: önkínzás, ének:
Szeretném, hogyha szeretnének
S lennék valakié,
Lennék valakié."

(Ady)

Vagy ahogy a költő kis nénje is, amint sóvárogva nézett a lakodalmas menet után, a boldog kislányra, aki már talált valakit, aki „elragadta":

„Kis nénécskémre pillantottam,
Pirosan törölgette orrát,
topogott, forgott izgatottan,
alig várta, hogy elrabolják."
(Illyés Gy.: Lakodalmasok)

Boldog, akit a Lélek meg- és elragadott és birtokba vett. Az többé már nem a magáé. Amint kell is hogy minden keresztény legyen: **„nem vagytok a magatokéi"** (1Kor 6,20). A megváltott lelkeken ott ragyog a Szentlélek pecsétje („megkaptátok a megígért Szentlélek pecsétjét" - Ef 1,13), mint a teljes lefoglaltság és birtokjog jele! De ezt a Szentlélektől való lefoglaltságot, a birtoklást a keresztténynek a maga részéről is átéltséggé kell tennie.

b. A Szentlélek magához akar ölelni is. Mert Ő az Atya és a Fiú összeölelkezése, a személyi létű isteni ölelés, aki ölelésébe másokat is be akar vonni.

Magához ölelte – és mennyire átélten annak részéről, aki részese lett! – pl. azt, aki így esdekelt és vallott: „Add nekem Uram magadat... mert íme, szeretlek, s ha ez kevés, hadd szeresselek erőssebben..., hogy öleléseid közé fusson életem" (Szt.Ágoston: Vallom.XIII.8,2). „Mert mit szeretek, amikor Téged szeretlek?... Valami **ölelést** szeretek, amikor Istent szeretem, mert Ő... az én **belülről–ölelőm**... akihez tapadok, akitől megszűnés el nem tép" (u.o.X.6,1-2).

c. Megszállotta, mindenkinél jobban megszállotta a Szentlélek azt, aki ámulva és ujjongva hallgatta az angyal szavát: „A Szentlélek száll reád" (Lk 1,35). A Szentlélektől megszállottan a názáreti Szűz egészen átalakult – nem rosszból jóvá, hanem nagyon jóból még sokkal jobbá: mint a mennyei Atya, ő is fiának mondhatta a második isteni személyt. És átalalakult abban az értelemben is, hogy attól fogva a méhében hordozott Magzat lett számára a világ közepe és minden gondolatának, vágyának tartalma és célpontja. Ő ezért a tökéletes teremtett mintaképe azoknak, akik a Szentlélektől megszállottan átalakulnak. Mert ez a megszállás átalakít (a megszállás intenzitásának mértéke szerint): ha **„megszáll az Úr Lelke**,... más emberré változol" (Kir 10,6). Ez a más ember pedig nem más, mint egyre tökéledesedő hasonmása annak, aki **„a láthatatlan Isten képmása"** (Kol 1,15): **„ugyanazon képmássá változunk át az Úr Lelke által"** (2Kor 3,18).

De miért áll ellen az ember a Szentléleknek?

Mély titok ez, mély, mint az emberi szív, melynek mélyén szövődik ez az ellenállás. („Mélyebb a szív mindennél és kifürkészhetetlen:Ki ismerheti meg?" – Jer 17,9) Az ember ellenáll, mert inkább akar a maga törékeny ellenállásában megállni (mily gőg és gőgös vakság!), mint a Fölségestől birtokoltan létezni. (Pedig „nagyobb méltóság egy nálunk magasabb méltóságú valakiben létezni, mint csak önmagunkban." – Summa

theol.III.2,2 ad 2.) S az ember szívesebben is engedi át magát (miért? – titok!) a parány jók vonzásának, mint a Szeretet-Teljesség mágnesességének!

Az ellenállás – **elzárkózás**. A lélek bezárkózik énje üres barlangjába (mert üres az, ha nem tölti be Az, aki a Minden és a Teljesség, és csak barlang, ha nem lakik ott Az,aki bentlakásával templommá avatja – vö. 1Kor 6,19, – bezárkózik a tüzelő sugarait küldő Szeretet – Nap elől! Ennek hívogató sürgetéseire ridegen kiszól a magára zárt ajtó mögül: nem akarok tudni rólatok!). Mint ahogy – éppen fordított helyzetben – a Vőlegény szól majd ki a kivilágított lakodalmas terem bezárult ajtaja mögül az éjszakában rekedt zörgetőknek: „nem ismerlek titeket!" (Mt 25,12).

„Siket áspis... mely fülét bezárja
s oda se hallgat a ráolvasóra,
a hozzáértő bűvös bűvölő dallamára."
(Zsolt 57,5-6)

Eljött hozzánk a nagy „Ráolvasó" s „ránkolvasta" – oly szépen, bűvösen, ahogy ember még nem szólt, – az igazságot, eljött, mint „bűvös bűvölő", hogy elbűvöljön az Örök széppel s felébresszen a test és a világ bűvöletéből: fülünkbe énekelte a szeretet, az öröm, a boldogság dallamát, melyet Evangéliumnak nevezünk, majd elküldötte nekünk az igazság és a szeretet Lelkét, hogy értelmünk és szívünk megnyílhasson az isteni bűvöletnek.

Mindenki bűvöletben él. Van aki a test, az anyag, a világ bűvöletében, mintha ezek volnának a legfőbb, vagy egyetlen s a mindenben mértékadó. Ilyen bűvöletben él az, aki nem a Jó- és Szépteljesség határtalan hátteréből kiemelkedően látja az eléje táruló véges szépet és jót: a mértékadó háttér hiányában a véges tűnik fel akkor határtalannak.

Milyen bűvöletet tud kiváltani pl. egy szeretett személy, ha nem a határtalan Szeretetreméltóhoz viszonyítva nézik:

„Elértem, amit az ember érhet el:
Boldogsággal csordultig a kebel!

Miért is volna nékem a remény?
A nem-továbbat már elértem én."
(Petőfi: Elértem...)

„Legvakmerőbb reményimet
Megszégyenítő ragyogó valóság,
Lelkemnek egyedüli,
De egy világnál többet érő kincse."
(Petőfi: Minek nevezzelek?)

„Ha leányka, te vagy a pokol: (hogy
Egyesüljünk) én elkárhozom."
(Petőfi: Fa leszek...)

„Mikor rájöttem a nagy valóságra – mondja Juhász Gyula csalódásáról, – hogy semmi sem vagyok neki, két hétig mint az őrült szaladgáltam a városban. Nem ettem, nem aludtam. Borzalmas kínokat szenvedtem." (J.GY. Válogatott versek, 1956. Jegyzetek, 388.o.)

„Asszonya így kiált, a nyílt úton kiállván:
Ha már imádni tart méltónak a bolond, ...
Aranyt kívánok én, s a tömjén,
mirrha, nárdus kincset,
a húst, a bort, a térdhajtásokat,
s büszkén bitorlani,
amint előmbe száll dús szívéből,
mit a szív csak istenének ad."
(Baudelaire: Áldás, ford. Babits M.)

A véges bűvölete alól csak akkor szabadulhat fel az ember, ha egy erősebb bűvölet hatása alá kerül: ha engedi megbűvölni magát Attól, aki a szeretetetreméltók Legszereteteméltóbbja, akire egyedül áll azért szószerint mindaz a nagy és szép, mit emberi ajkak véges lényekről valaha is kimondtak. Ha Tőle vagyunk megbűvölve akkor bűvölet nélkül tudjuk nézni mindazt, ami nem a mindenirányú Teljesség, hanem csak rész, csak töredék.

Az ember egy megkicsinyítő és lealacsonyító bűvölet rabja marad mindaddig, – míg egy nagy kegyelmi megélésben – melyet a Szentlélek ad, – fel nem tárul előtte a Teljesség – az Igazság, a Jó, a Szép, az Élet teljessége (mely mind egy Emberben van adva nekünk) – s míg minden mást nem ehhez viszonyítva ítél meg és értékel, elméletileg és a gyakorlatban.

A lelkiélet egyik feladata: megtörni a gúzsbakötő bűvöletet, melyben élünk, s mely akadályozza, hogy a kegyelmi élet teljes pompájában kibontakozzék bennünk. Aki átengedi magát a Szentlélek bűvöletének, az úgy jár, mint a kötelékeiből szabaduló Sámson, akiről, midőn „megszállotta az Úr Lelke, úgy lemállottak és lefoszlottak a kötelek..., mint ahogy szétfoszlik a len, ha tűz éri" (Bír.15,14 vö. 16,9).

A Szentlélek elbűvöltje úgy érzi, mintha addig vak lett volna, s most egyszerre megnyíltak szemei az Isten országa szépségeinek látására, (ahogy Saul érezhette magát, amikor eltelve Szentlélekkel **„valami hályogféle vált le a szeméről és visszanyerte szemevilágát"** – vö. ApCsel 9,18).

Az ilyen élményre áll leginkább ez a megkapóan szép leírás: „Él, él az ember, de csak úgy, ahogy: mintha aludnék. És hirtelen felrázzák... Kinyitja szemét: reggel van, süt a nap. És hirtelenjében nem lát egyebet, csak a fényt, a fényt! És lelke mélyéből felsóhajt: nagyot sóhajt tiszta örömében. Akárcsak húsvét reggelén..." (Gorkij: A nap fiai – ford. Makai I.).

Az említett elzárkózással kapcsolatban nem lehet itt nem rámutatni arra, hogy ugyanaz az ember, aki oly könnyen elzárkózik a Szentléleknek, rendszerint nagyon is érzékenyen veszi, ha egy emberi személy zárkózik el szeretetétől. Hogy fel tudja ilyenkor panaszolni a kizártságot és a hidegséget! Pl. a népdalban:

„Csütörtökön este, jártam babám, erre.
Esett a hó, fújt a szél,
Hogy be nem eresztettél.
Jújj, jújj, jújj de nagyon fáztam."

Vagy Balassi:

„Nincsen olyan erős vas.
Kit tűzzel jó kovács
idestova nem hajthat,
Vérrel erős gyémánt,
Kit az acél sem bánt,
végre mind elhasadhat,
A piros márványkő,
kit ver gyakor eső,
csepegestül lyukadhat:
Téged pedig sólymom,
én édes vad rárom,
az én sok kiáltott szóm
Kezemre nem híhat,
s csak úgy se lágyíthat
mint vasat tűz, nagy lángon,
sem mint márványkövet,
kit eső csepeget,
nem hathat könnyhullásom."

(68.)

(Gyakran az ember két mértékkel mér: amit nehezményez embertársa részéről, azt megteszi a hozzá szeretetként közeledő Istenével szemben.)

Ellenállás a megkeményedés is. Vannak, akik **„olyanná tették szívüket, mint a gyémánt, hogy ne halljak a törvényt és a szavakat, melyeket a Seregek Ura küldött a Lelke által"** (Zak 7,12). Gyémánt lelkek – nem értékben, hanem ama tulajdonságukkal, hogy tűzállók: a Szentlélek tüze nem gyújtja fel őket.

Az elzárkózással ellentétes, helyes magatartás a Szentlélekkel szemben a **kitárulkozás**, az ajtó-ablak nyitás, az önátadás, az önmegadás. Így nyílt meg a Szűz, amikor mondotta: **„Íme az Úr szolgálóleánya, legyen velem úgy, ahogy mondottad"** (Lk 1,38), vagy a gyermek Sámuel, amikor az Úr szólítására felelt: **„Szólj Uram, mert hallja a szolgád"** (1Sám 3,10).

Aki megnyílik, ahhoz nem hiába szól a figyelmeztetés: **„Szíveteket meg ne keményítsétek!"** (Zsolt 94,8); **„Vigyázzatok, ne utasítsátok el a hozzátok Szólót"** (Zsid 12,25).

Ilyen megnyílása és önátadása van annak, aki a legszeretetreméltóbbhoz, a személyes Szeretethez intézve tudja őszintén mondani:

„Nekem nincsem vágyam,Nincsen akaratom,
Mert amit te akarsz,Én is azt akarom.
Nincs az az áldozat, Mely kicsiny ne lenne
Éretted, hogyha te Örömet lelsz benne."
(Petőfi: Szeretlek kedvesem)

2. Megszomorítás

Megszomorítani a Szentlelket annyi, mint megszomorítani az Öröm-Személyt.

Nem lehet a Szentlelket megszomorítani abban az értelemben, mintha valóban szomorúságot tudnánk előidézni Benne. A teremtmény, a véges, hogy is tudná kikezdeni a végtelen Örömet, az Öröm-Istent?! A végtelen Örömhöz nem is férhet szomorúság. De ha a Szentlélek a megszomorító cselekedet következményeként, nem szomorodik is meg, – az nem az ember érdeme. Az ember, amennyire rajta áll, olyasmit tesz, ami természeténél fogva arra irányul, hogy megszomorodást idézzen elő. A Szentlélek isteni tökéletességétől van, ha ez a szomorúság nem következik be; cselekedetünk, magatartásunk a megszomorodást célozza – belső, tartalmi célirányosságánál fogva, – ha a szomorúság-eredmény el marad is.

A Szentlélek megszomorodik abban az értelemben, hogy viselkedésünkre úgy tesz, mint az olyan ember, akit megszomorítunk: elfordul tőlünk, elhagy minket.

Megszomorítja pedig a Szentlelket, a személyi létű Örömet az, aki ott keresi a teljes, a betöltő örömet, ahol az örömnek csak cseppjei találhatók (jobban szeretve a cseppet, mint a tengert); vagy aki a csepp-örömet nem arra élvezi, hogy felajzza vágyát a teljes öröm felé, vagy mérgezett öröm-cseppeket szed, melyek nem lehetnek előízei az elérendő Szín-örömnek.

Ne szomorítsátok meg a Szentlelket!

De nem is elég, nem megszomorítani az Örömlelket – meg is kell Őt örvendeztetni (mint ahogy nem elég nem vétkezni: gyakorolni is kell az erényt)!

Megörvendezteti a Szentlelket az, aki kitárul annak az örömnek, melyet Ő akar adni, s ami Ő maga – a személyes öröm-teljesség. Mert a Szentlélek el akar meríteni bennünket az örömben. Aki Őt a mennybemenetele előtt megigérte, azt mondta apostolainak: **„megmerítkeztek majd a Szentlélekben"** (ApCsel 1,5). A Szentlélek-örvendeztető mintegy bemegy a Szentlélekbe, a személyes örömbe és elmerül Benne, hogy Ő körülvegye és elborítsa örömével. (A Szentlélek megörvendeztetője már itt a földön is ama felhívás szerint cselekszik, melyet majd a másvilágon remél a Szentlélek-küldő Jézus ajkáról hallani: **„menj be Urad örömébe"** (Mt 25,21).

Megörvendezteti a Szentlelket az, aki valóra váltja az Egyház könyörgését: „hogy szívünk ott verjen gyökeret, ahol az igazi örömök vannak: ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia" (Húsvét utáni 3.vasárnap).

Megörvendezteti a Szentlelket az, aki eltelik Vele, s megittasodik az Ő örömétől – az apostol intelme szerint: **„teljetek el Szentlélekkel!"** (Ef 5,18). Ezt megelőzően azt mondja az apostol, hogy **„ne részegedjetek meg a bortól, hanem..."**, – kifejezni akarja ezzel azt, hogy a Szentlélekkel-eltelés is valamiféle ittasságot eredményez, mint ahogy a borral való eltelés is egy másfajtájút. Ez a Szentlélektől való megittasultság az igazi, az Isten ítélete szerint is igazi és teljes-értelmű józanság – mint ahogy van „esztelenség" is, mely a legmagasabb bölcsesség. Lásd 1Kor 1,25: „az Isten esztelensége bölcsebb mint az emberek". (Az örömmel-elteltséget kívánva nekünk mondotta a Szentlelket küldő Jézus is: „Örömötök teljes legyen" (Jn 15,11).

Megörvendezteti a Szentlelket az, aki az Evangéliumot, a kereszténységet mint örömhírt, öröm-vallást fogja fel és éli át. A kereszténység, vagyis a Krisztusiság, mint öröm lett meghirdetve az első karácsony éjszakán: **„nagy örömet hirdetek néktek!"** (Lk 2,10), s ennek az örömnek a világgá-hirdetése is az Öröm-Lélek ösztönzésére ment végbe: mert – az apostolfejedelem szava szerint – **az üdvösséget „a mennyből küldött Szentlélek által tárták fel hithirdetőitek"** (1Pét 1,12). S az apostol szerint is a kereszténység örömélmény **„az Isten országa... öröm a Szentlélekben"** (Róm 14,17). A Szentlélek megörvendeztetője az, aki Istenéhez, a Háromszemélyűhöz, mint az öröm és az ujjongás Istenéhez járul: „Istenhez megyek: Ő az én ujjongó örömem" (Zsolt 42,4), s azért nem is szűnik meg áldani és egész lényével dicsérni Őt.

„Minden időben áldom az Urat,
dicsérete mindig számban marad."
(Zsolt 33,1)

„Áldjad én lelkem az Urat!
egész bensőm szent nevét dicsérje."
(Zsolt 102,1)

Megörvendezteti a Szentlelket az, aki meglátja és átéli, hogy az Írás minden szava végsőképp az örömről szól, az öröm közlését célozza, s aki ezért úgy olvassa is, mint egykori hit-elődei, akiket az apostol így dicsért meg: **„a Szentlélek-örömével fogadtátok az Igét"** (1Tessz 1,6) – És megörvendezteti a Szentlelket az, akinek minden tettének rugója és ösztökéje a személyes Öröm, akire a legteljesebb értelemben áll, hogy

„Ő a rugó, Ő az élet
Ösztökéje: az öröm."
(Schiller: Az örömhöz, Rónay Gy. ford.)

A Szentlélek ilyen megörvendeztetője volt – a fő-fő megörvendeztetője: a názáreti Szűz, akihez az angyal első szava az volt, hogy **„örvendezz!"** (Lk 1,28), azután hozzátette az öröm okát is: **„a Szentlélek száll le rád"** (Lk 1,35), – mert Ő az Öröm Lelke. S a Szűz lelkében kigyulladt erre a lobogó öröm, melyhez fogható nincsen teremtményben. (Örvendező Szűz, tedd, kérlek, hogy soha meg ne szomorítsam és mindig megörvendeztessem a Szentlelket.)

A Szentlélek megörvendeztetői voltak Pünkösdkor az apostolok is, akiket túláradó örömükért ittasoknak gúnyoltak a torzul látók, mondván: **„teleitták magukat édes borral"** (ApCsel 2,13). S azóta is az igazi keresztények lelkének alapélménye a szeretetből fakadó öröm, mely a háromszemélyű Istenen gyúl ki bennünk, s melyet az öröm Lelke áraszt beléjük (a szeretetből és örömből természetszerűen fakadó Isten-dicsérettel, imádással, magasztalással együtt).

Örvendeztessük meg az Isten Öröm-Lelkét!

3. Kioltás (elfojtás)

Kioltani lehet akár a világosságot, akár a tüzet. A Szentlelket, mint isteni személyt nem lehet kioltani.

De ki lehet oltani a fényt és a tüzet, melyet Ő gyújt a lelkünkben. El lehet zárkózni megvilágítása és hősugárzása elől. Aki a tűző napfény elől a földalatti barlangba bújik, az gyakorlatilag a maga számára kioltotta a Napot. S akkor beáll az éjsötét és a dermedés, a fagy. Vannak ilyen „A fény elől bujdokló gyászos éj" (Vörösmarty) lelkek, akikre áll ez is, hogy „megfagy a szív, ha nem szeret" (Petőfi).

A világító Lélek bevilágít a lélekbe, hogy az felismerje az igazságot: a részleges igazságokat mint felfelé, az Igazság-teljesség felé utalókat (minden igazság, amit akár a spontán ész, akár a tudomány tár fel, részesedés az Igazság-teljességéből, s ezért arra is utal és afelé hívogat), és felismerje magát ezt az isteni teljességet is. Ilyen igazság-élményről számol be a hippói szent püspök: „az igazság szinte erőszakkal tört be szemembe" (Vallom.IV.15,1) „ó örök igazság!... rám hullottak hatalmas sugaraid s le kellett sütnöm szememet" (u.o.VII.10,2), „megtaláltam ingatag értelmem felett a változatlan és igazi örökigazságot,... eljutottam ahhoz, aki Van tekintetem egy reszkető rápillantásában" (u.o.VII.17,2-3). Az igazságnak, mint végső önértéknek meglátásáról tanúskodik Szent Tamás ama megállapítása is, hogy „az igazság az egész mindenség végső célja" (Summa contra Gentilos I.1), és hogy „az egész ember és minden emberi cselekedet és vágy végcélja: megismerni az Ősigazságot" (u.o.III.25).

A Szentlélek megvilágosítja az elmét, hogy felismerje az istenség legmélyebb titkát, az isteni Háromszemélyűséget, s az isteni személyeket külön-külön, sajátosságaik szerint. Azért kérjük Tőle: „Add, hogy Általad ismerjük meg az Atyát és a Fiút, s higgyük, hogy Te mindkettőjük Lelke vagy":

„Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Te utriusque Spiritum
Credamus omni tempore."
(Pünkösdi himnusz)

Megvilágosítja továbbá a Lélek az embert, hogy felismerje a **„hegyre épült várost"** (Mt 5,14), mely az Isten-építette igazságintézmény, s hogy felismerje azt, akiben **„testileg lakozik az istenség egész teljessége"** (Kol 2,9), – tehát az igazság teljessége is. S megláttatja a megvilágosító Lélek minden teremtett és minden ember-alkotta jóban és szépben a teremtetlen Jó és Szép átsugárzását - még jobban is, mint ahogy a legkedvesebb személy sugárzik át minden más személyen:

„Minden asszony mögött Te állsz...
Szépségeddel Te sütsz át rajtuk."
(Illyés Gy.: Levél)

Igen, de „a beteg szem gyűlöli a fényt, mely az egészségesnek kedves." (Vallom.VII.16), s a szem-záró gőg is megteszi a magáét: „gőgösen felfújt arcom elzárta szememet" (u.o.VII.7,3).

N.N.

Dr. Kovács Gábor

Ránk szakad az ég

„Olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. Majd lángnyelvek lobbantak, és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket.„ (ApCsel 2,2-4)

Mi zúg itt? Mi lángol? Milyen nyelvek szólalnak meg?

A heves szélvész, mi zúg, a Ruach Jahve, az Úr Lehelete (Ruach = pneuma = szél = lehelet = lélek). Ez a lehelet rászáll Otnielre, és ő megveri az edomitákat (Bír 3,10); rászáll Jiftachra, és az győzelmet arat az ammoniták fölött (Bír 11,29); rászáll Sámsonra, mire ő szétépi a rátámadó oroszlánt (1Sám 16,13), és ez nyugszik meg Dávid dicsőséges sarján, a Messiáson (Iz 11,2). Jézus joggal jelenti be messiási igényét Iz 61,1 szavaival: „Az Úr Lelke van rajtam, mert fölkent engem" (Lk 4,18). „Akire látod, hogy leszáll a Lélek s rajta is marad, az majd Szentlélekkel fog keresztelni" – mondta Isten Keresztelő Jánosnak (Jn 1,33). Ez történik pünkösdkor: Jézus a Szent Leheletben keresztel.

A tűz, ami lángol, Isten maga. „A mi Istenünk emésztő tűz" (Zsid 12,29). Isten vulkánmély titok, lobogó szerelem, erős, akár a halál: „Tüzes nyíl, az Úrnak lángja. Tengernyi víz sem olthatja el a szerelmet, egész folyamok sem tudnák elsodorni" (Én 5,6). Isten szeretet, és a szeretet önközlés. A Szent Lehelet nem személytelen erő. A János-evangélium hímnemű személyes névmást használ rá: ekeinosz, „ő", pedig a pneuma semleges (Jn 14,26; 15,26; 16,14). Isten nem valamit ajándékoz nekünk, hanem önmagát, föltárva ezzel belső életének szeretet-misztériumát. „A Szentlélekben a háromságos Isten belső élete merő ajándékká lesz az isteni személyek szeretetének állandó cseréjében, és Isten a Szentlélek által mint ajándék egzisztál. A Szentlélek ennek a kölcsönös ön-ajándékozásnak, ennek a szeretet-létnek személyes kifejezője. Ő a Személy-szeretet, ő a Személy-ajándék" – írja II.János Pál pápa (Dominum et vivificantem 10). Isten belső önajándékozása kifelé fordul a pünkösdben. Ránkszakad az ég, a teremtményt a Teremtőtől elzáró válaszfalak leomlanak. A Teremtetlen Szerelem boldog tűzvésze elözönli a világot. „A Lélek által valósul meg a rokonság Istennel" – mondja Nagy Szent Baszileiosz (A Szentlélekről 49). Az ember lángol, és Isten a láng.

A nyelvek, amelyek tüzet fognak és kiáltanak, „Isten nagy tetteit" hirdetik (ApCsel 2,11). Isten nagy dolgokat vitt végbe közöttünk, a Kimondhatatlan kimondta magát a testté lett Igében (Jn 1,14). A nyelvek adománya az isteni kimondhatatlanság kimondása: „A nyelven szóló... Lélekben misztériumokat beszél" (1Kor 14,2). Szép ima, kívánatos ajándék, de megfoghatatlanságban oldódik föl, ezért önmagában nem elég. Föl kell hangzania az egyetlen Névnek, amely üdvösségünkre adatott (ApCsel 4,12): a názáreti Jézus nevének. Péter pünkösdi beszéde a Lélek ajándékairól hamarosan Jézus személyére, föltámadására és megváltó hatalmára tér át. Ez a Szentlélek mondanivalója. Isten kommunikációja emberi kommunikációvá lesz a Jézusról való tanúságtételben, ami nem lehetséges másképp, csak a Szentlélek által (1Kor 12,3). A nyelv, amely megvallja Jézust, mint Föltámadottat, mint Üdvözítőt, mint élők és holtak Bíráját, emberi nyelv létére Istent mondja ki. „Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, s minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr" (Fil 2,10-11). Amikor minden nyelv kihirdeti az üdvözítő Nevet, a zűrzavaros emberi kommunikáció Bábele (Ter 11,1-9) kiengesztelődik és megtisztul az isteni kommunikáció tüzében – s benne a szívek is kiengesztelődnek, „a száj ugyanis a szív bőségéből szól" (Mt 12,34). A pünkösdi tűzben öröm születik és békesség.

Pünkösd a tiéd. „Az ígéret nektek és fiaitoknak szól!" (ApCsel 2,39). Nem kell irigykedned az első krisztushívő generációra. A bérmáló püspök ma is ezt kérdezi a bérmálkozóktól: „Hisztek-e a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, akiben a mai napon a bérmálás által különleges módon részesültök, úgy, amint pünkösdkor az apostolok részesültek?" (Ordo Baptismi Parvulorum 289.o.). Az isteni szél fújni akar, az isteni lángnyelvek gyújtani akarnak ma is.

Isten a kezedet akarja. Emeld magasra, és dicsőítsd Jézust, Szabadítódat, Uradat és Istenedet!

Isten a nyelvedet akarja. Add át a pünkösdi viharnak, és mondd bátran a Kimondhatatlant, beszélj misztériumokat a Lélekben!

Isten a szívedet akarja. Engedelmes, alázatos, szeretetre nyitott szívekbe tér be az Úr, megbocsátani kész, töredelmet ismerő szívekbe. Nem ilyen a szíved? Engedd át az Úrnak – talán egy szókimondó, nagyon egyszerű szentgyónásban – és megújulva kap od vissza:

„Új szívet adok nektek" (Ez 36,26). Új szíved belső törvénye a Szentlélek lesz. „Az én Lelkemet oltom belétek, és gondoskodom róla, hogy parancsaim szerint éljetek" (Ez 36,27).

„Összes addigi bűnünket megbántuk, és leraktuk Jézus elé. Aztán átmentünk a templomba, és ott elkezdtünk imádkozni. Nagy boldogság töltött el már a gyónás után, és most is. Mind ott térdeltünk az oltár előtt, és imádtuk Istent. Először magyarul, aztán aki megkapta a nyelvek adományát, az nyelveken. Teljesen eltöltött minket Isten Lelke, és nagyon boldogok voltunk. Alig akartuk abbahagyni Isten dicsőítését" – írja egy gimnazista lány 1988-as tapasztalatáról.

Bízzál! Megéri!

„János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni" (ApCsel 1,5).

Az ígéret neked szól.

xxxxxxxxx

Megújuló imaélet (Carlo Carretto nyomán)

Hétfő

Helyezz magad elé egy Krisztus képet és csendesen szemléld. Isten jelen van benned, jelen van az igében, az egyházban, a természetben, az eukarisztiában. A következő imarendet javaslom:

- reggeli dicséret: Zsolt 94; Zsolt 139; Dávid éneke (1Krón 22)

- vesperás: Zsolt 46; Zsolt 104; a Bárány éneke (Jel 4-5)

- szentírási olvasmány: Ter 1; Iz 59; Jn 1

Először talán soknak találod mindezt egy napra. Jó, hát végy belőle annyit, amennyi a szívedet fölmelegíti és közelebb viszi Istenhez. De ne felejtsd el, ha igazán szeretni akarod Őt, sok időt kell szánni rá. Ő nem éri be néhány perccel, életed egy kicsiny részével. Ő egész életedet kéri tőled.

Imádkozni annyit jelent, mint „Istenben lenni". Ő az, aki megérint a simogató széllel, Ő oltja szomjadat a friss vízzel, éhségedet Ő csillapítja a kenyérrel. Istenben hinni fényt, békét, örömöt és ujjongást jelent. A mai napon próbáld Őt felfedezni mindenben.

Kedd

Meg kell tanulnod a városi élet sivatagában, a munkahely hajszoltságában átélni Isten szeretetét. Az igazán nagy szeretethez hozzátartozik a szabadság. Ne engedd, hogy a dolgok rabságba verjenek. Ne engedd, hogy a vágyak idegessé változtassanak. Tanulj meg kicsinynek lenni és szelídnek. A következő imát javaslom:

- reggeli dicséret: Zsolt 42; Zsolt 18; Sirák fiának éneke (Sir 42,15-43,33)

- vesperás: Zsolt 16; Zsolt 130; Zakariás éneke (Lk 1,67-69)

- szentírási olvasmány: Kiv 16; a teljes Kolosszei levél; Jn 13

„Mivel tehát Uratoknak ismertétek el Krisztus Jézust, éljetek is benne. Verjetek benne gyökeret és épüljetek rá, erősödjetek meg a hitben, ahogy tanultátok, s legyen túláradó a hálaadásotok."

Szerda

A mennyek országa Istent jelenti, aki bennünk él. Ennél csodálatosabb hír nem is létezhet. Isten együtt él velem – Isten a szövetségesem. Életem isteni létté válik, történetem szent történetté. Ha nem sikerül, hogy ebben az évben szerelmesek legyünk Istenbe, akkor elvesztünk. Szeretet nélkül tökéletlenek, éretlenek, unalmasak vagyunk és számunkra nem létezik a mennyország. Isten szeretete egyenlő a békével, örömmel, ujjongással, termékenységgel, mennyországgal. A mennyek országa minden alkalommal növekszik, ha valamit teszünk a szeretet viszonzásaként. Azzal vagyunk azonosak, amit elajándékoztunk. Csak az abszolút Lény iránti szeretetünk menthet meg minket a bálványimádástól. A következő igehelyeket javaslom imád alapjául:

- reggeli dicséret: Zsolt 23; Zsolt 122; Tóbiás éneke (Tób 13)

- vesperás: Zsolt 8; Zsolt 126; Menyegzői ének (Jel 19,1-10)

- szentírási olvasmány: Ez 36; Oz 2; Lk 13

Csütörtök

Isten úgy szeret engem, mint saját gyermekét. Nehéz elmenekülni ez elől a szeretet elől. Hamis vágyaink útján nem jutunk messzire. Az embernek megvan a szabadsága ahhoz, hogy a dolgokat a fejük tetejére állítsa, de ezt az utat járva bizonyosan találkozni fog a szenvedéssel, amely két vállra fekteti. Az ember annyira beteg a vágyaitól, annyira hajszolja a gyönyört, hogyha nem ütközne a fájdalom falába, rövid időn belül ördögivé válna. Ha elszakítom magam az élettől, aki az Isten, ha elszakítom magam az igazságtól és szeretettől, aki az Isten, sötétségbe és gyűlöletbe lépek. Így nem marad más hátra, minthogy figyelmeztessen.

- reggeli dicséret: Zsolt 22; Zsolt 38; Iz 38,9-20

- vesperás: Zsolt 27; Zsolt 51; Jób 6-7; 9; 16-19

- szentírási olvasmány: Iz 53; Filippi levél; Jn 9

Péntek

Isten jelen van a dolgokban, eseményekben, a történelemben és megmutatja magát a jelekben. Nehéz az idők jeleit tisztán látni és mi keresztények fürgék vagyunk abban, hogy a boldogságot az anyagi gazdagságban és a hatalomban keressük, a szegényeket pedig lenézzük és az üldözőket pedig átkozzuk. De az evangélium elítél minket. Elítél engem, ha ájtatos frázisokkal akarok kibújni Isten akarata alól. Elítéli az egyházat, ha a szegénységet távol akarja tartani magától. Meddig jutottunk már el a javak szétosztása felé? Föltettük-e a kérdést: „Én...mit kell, hogy tegyek, ha az evangélium szerint akarok élni?"

- reggeli dicséret: Zsolt 30; Zsolt 103; Kiv 15 (Mózes éneke)

- vesperás: Zsolt 40; Zsolt 116; Jónás 2 (Jónás éneke)

- szentírási olvasmány: 2Törv 6; 7; 8; Ez 16; Jn 18,19

Szombat

Jöjj el, Uram Jézus! – imádkoztak az első keresztények. Mindig ez marad a nehéz idők imádsága, az olyan időké, mint a mostani is, amelyben a hit megtisztul a sötétségtől és Isten a megélt szeretet áttetszőségében nyilvánul meg. Apokaliptikus időket élünk. Ilyenkor a hívő először a mennybe tekint és csak azután a földre. Az optimizmus bizalom az emberben, a remény bizalom Istenben és az Ő mindenhatóságában. A keresztény közösség feladata nem más, minthogy tanúságot tegyünk egymásnak hitünkről. Ha úgy cselekszel, ahogy Jézus, kiszabadítod Istent a láthatatlanság fátylából és láthatóvá teszed Őt az emberiség útján. A hit cselekedet, nem pedig beszélgetések sorozata.

- reggeli dicséret: Zsolt 62; Zsolt 124; Ez 36 (Ezekiel éneke)

- vesperás: Zsolt 69; Zsolt 91; Lk1 46-55 (Magnificat)

- szentírási olvasmány: Jer 20; Jn 14; Mt 25

Vasárnap

Jézus prófétai ígérete, hogy benne föl fogok támadni. A föltámadás Isten győzelme az emberben, aki hatalmat kapott arra, hogy megtegye a lehetetlent, hogy a nyolc boldogságot megélje. Különösen a szegénységét és a lelki tisztaságét. Azt keressétek tehát, ami odafönt van. A föltámadás nem a holttest kihantolása, hanem Isten ujjáteremtése. A föltámadás Isten győzelme bennünk.

- reggeli dicséret: Zsolt 114; Zsolt 148; Dán 3,51-90 (Három ifjú éneke)

- vesperás: Zsolt 2; Zsolt 110; Kol 1

- szentírási olvasmány: Jónás könyve; Jel 21; 22; Lk 24

Szerkesztői üzenetek

A St. Martin otthon – Franciaország, Avignon-hoz közel – szeretettel fogad Lourdes, Olaszország vagy Spanyolország irányába utazó keresztény csoportokat vagy egyéni utazókat. Szállás: 6-12 DM/fő/éj. Lourdesba menő zarándok-buszok utasai részére árkedvezmény. Érdeklődni lehet angol nyelven: Domaine St.Martin 30210 Valliguieres Franciaország vagy magyarul: Fiererné Bíró Zsuzsa 1204 Bp. Orsolya 15.

Magyar nyelvű érdeklődés esetén felbélyegzett válaszborítékot kérünk.

* * *

Megjelent az „Áldjad én lelkem az Urat" című karizmatikus énekeskönyv. A benne lévő dalokat 60 perces kazettákra vesszük, terveink szerint 9 darabra. Eddig az első két kazetta készült el. Önköltségi áron (120Ft+postaköltség) megküldjük bárkinek a továbbmásolás lehetőségével. A megrendeléseket a szerkesztőségbe kérjük.

* * *

Pünkösdre tervezzük Emiliano Tardif: Jézus él c. könyvének megjelentetését. Ára: 120 Ft. Nagyobb megrendeléseket előre fölveszünk.

* * *

Sokan érdeklődtek az „Élet a Lélekben" szeminárium iránt. Tájékoztatásul közöljük, hogy a következő szemináriumok kezdők részére 1991.szeptember 16-án (hétfő) és szeptember 18-án (szerda) indulnak. Helyszín: 1053 Budapest, Ferenciek tere 2. – Katona István

* * *

A Júda Oroszlánja és Áldozati Bárány Közössége lelkigyakorlatot szervez *„Máriával az Egyház szívébe"* címmel.

Ideje: 1991. július 3.-án 18.00-tól 7.-én 12.00-ig.

Helye: Péliföldszentkereszt

Elszállásolás sátrakban. Jelentkezéseket (közösségek, imacsoportok, családok és egyének részéről) írásban várjuk a következő címre:: 2533 Bajót Pf. 3.

* * *

Fájdalommal értesítjük a kedves olvasókat, hogy Mendlik Géza testvérünket türelemmel viselt betegség után az Úr magához vette.

A soproni közösséggel együtt imádkozzunk érte.

„Olyan vagyok Isten hajlékában, mint zöldellő olajfa, Isten hűségére bízom magamat most és mindörökké!"

Fr. Michael Simpson S.J.

A dicsőítő ima

A zsidó lelkiséget legfőképpen a dicsőítés jellemzi. A zsoltárokhoz hasonlóan majdnem minden zsidó imádság áldó, köszönetet mondó. A fő ünnepek – Húsvét, Sovuajsz, Szukkajsz – a dicsőítés ünnepei. Egy átimádkozott éjszaka után a zsidó férfiak gyertyákkal a kezükben vonulnak a jeruzsálemi Nyugati Falhoz a hajnal első sugaránál, magukkal víve a Torah kéziratatekercseit. Ott a tekercsek körül táncolnak, és az Istent áldva dícséretet énekelnek. „Áldott vagy Urunk, aki kihoztál minket a fogságból..."

Az ünnepek az Isten csodálatos dolgaira emlékeznek, amit az Ő népéért tett. Mindenekelőtt arra, hogy kivezette őket a fogságból, a pusztaságon át az ígéret földjére. Az ünnepek az örvendezés idejei. Baal Shem Tov, a Hassidic mozgalom megalapítója mondta, hogy „ az öröm nélküli istentisztelet nem kedves az Istennek". Ha a szívünk tele van azzal az érzéssel, hogy ki az Isten és mit tett miértünk, akkor az öröm és a dícséret fog kiáradni bennünk természetes módon. És a zsidók szent kötelessége Isten áldása és dícsérete.

A dícséret a központ

Mint zsidó férfi, Jézus dicsőítette Atyját. Csatlakozott a dicsőítés ünnepeihez. Nekünk kereszténveknek, ha úgy akarunk imádkozni, ahogy Jézus imádkozott, akkor a dícséret lesz az imádságunk központi része. Lelkileg mi a zsidó hagyomány örökösei vagyunk. Nálunk is – ha lelki megújulásban vagyunk, mint Isten dolgainak érzékelői – az öröm és a dícséret árad ki a szívünkben. Szt. Ágoston írta, hogy az érett keresztény jellemvonása, hogy szükségesnek érzi dícsérni az Istent.

A dicsőítés nem egyszerűen egy érzelem kifejezése. A dícséret az egész teremtés válasza Istennek, az Alkotónknak. Ha vannak személyes ismereteink arról, hogy kicsoda Isten, hogy hogyan áldja meg folyamatosan az Ő népének életét – kivezeti őket a bűn rabságából, meggyógyítja sebeiket, gondoskodik életükről és növekedésükről, a szeretet egyre mélyebb szövetségére vezeti őket magával, akkor az egész valónk válaszolni fog a megerősítésben és örvendezésben, áldva és magasztalva Istent.

A dicsőítés a hit kifejezése. A hit nem egyszerűen a kinyilvánított igazság észbeli helyeslése. A zsidók számára és számunkra is a hit mindig az Istennek az életünkben történő személyes kinyilatkoztatásaiban gyökerezik és abban a lelki felfogásunkban, amit Istenről, az Ő jelenlétéről és a bennünk való cselekedeteiről alkottunk. Eme személyes megújulás nélkül az Isten dícsérete erőltetettnek és üresnek fog tűnni; ilyen felfogással ezt nem lehet befogadni.

Ha Istent önmagáért dícsérjük, akkor kifejezzük hitünket Őróla. Ha Istent azért dícsérjük, amit Jézusban tett,akkor kifejezzük abba vetett hitünket, amit Jézusban tett. Ha Istent azért dícsérjük, amit az életünkben tett, akkor kifejezzük hitünket arról, amit az elmúlt napokban, hetekben vagy években Ő az életünkben tett. **A dicsőítés lelki ébredésben tart minket.**

A hitünk függ attól, hogy kifejezzük-e azt. A dicsőítés lelki ébredésben tart minket, nyitottan Isten további kinyilatkoztatásaira. A zsidók zsoltáraikat énekelték, emlékezve azokra a csodálatos dolgokra amit az Isten az életükben tett, például a 135-ös és 136-os zsoltárt, és ezzel az Istenbe vetett hitük, a bizalmuk az Ő folytonos gondviselő ténykedésében, vezetésében és megtartó erejében élő és elmélyült maradt. Ahol nincs dícséret, ott a hit könnyen ellustul és elhidegül, sőt teljesen ki is aludhat. Ezért olyan fontos a dícséret az életünkben!

Vannak olyan idők, amikor a dícséretet meg kell előlegeznünk – ez a nehézségek, küzdelmek és szenvedés időszaka. Amikor a zsidók a koncentrációs táborokban voltak, akkor is próbálták megtartani ünnepeiket és mindennapi Istendícséretüket. Richard Wurmbrandt, a „Zsidó háttér" lutheránus lelkipásztora mondta, aki több mint tíz évig Romániában volt bebörtönözve, hogy egyedül a mindennapi Istendícséret segítette őket a túléléshez. „Ha rosszak a kilátásaink, akkor amire szükségünk van, az a felfelé tekintés" – mondta. Könnyen utolér minket a levertség és önsajnálat, de amikor nehézségeink vannak és szemünkkel és szívünkkel mégis az Istenre tudunk figyelni, megtapasztaljuk azt, hogy Ő velünk van és hogy Ő Forrás, amiből az Élet és Szabadság fakad.

Dícséret a szenvedés idején

Mindig Isten az, akit dícsérünk. Amikor a megpróbáltatások idején dícsérjük Őt, vagy amikor a gonosz befolyását tapasztaljuk életünkben, akkor Istennek nem a szenvedésért vagy a gonoszért adunk hálát hanem azért, mert Isten az Isten és velünk van a szenvedés és a gonosszal való harc idején is. Így például a 22-es zsoltár, ami egy gyötrődő kiáltással kezdődik: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engemet?" , végül a dícséret szavaival fejeződik be: „Felőled lesz dícséretem a nagy gyülekezetben..., dícsérik az Urat akik Őt keresik. Éljen szívetek örökké!" Nem meglepő, hogy Jézus

ezt a zsoltárt mondta el szenvedése idején. A Keresztről jön az élet, gyógyulás és béke mindannyiunk számára.

A dícséret felszabadít

A dícséret felszabadít. Szemeinket magunkról a Teremtő felé fordítja. Bármilyen szeretetkapcsolat, amiben elfordulunk magunktól afelé akit szeretünk, szabaddá tesz minket önzésünktől és megnyit minket arra, hogy elfogadjuk a másiktól az életet. Így amikor elfordulunk magunktól és Istenre tekintünk a szívből eredő dícséretben, akkor az felszabadít minket az önmagunkba való belemerüléstől és megnyit arra,hogy Istentől fogadjuk el az életet. S ez be fogja gyógyítani sebeinket.

Tiszta ajándék

Minden igaz dícséret a szívből, az emberi lélek mély központjából jön, ahová Isten a hálaadás ajándékát lehelte belénk. Richard Rolle, az angol misztikus mondja, hogy egy nap, amikor a kápolnában ült és a zsoltárokból imádkozott, hirtelen „Meghallotam ezt a melódiát és ezeket a szavakat, amik bennem formálódtak meg. Elkezdtem kimondani ezeket és egy pillanattal később az Alkotóm jelenlétében találtam magam." Gyakran ez történik. Saját szavainkkal kezdünk hálát adni, talán épp a zsoltárokat imádkozva, amikor hirtelen megjelenik a Lélek önmagunkon túli szavakkal és dícsérettel. Ez már a felkent imádság: már nem mi vagyunk, akik csináljuk, hanem az Isten Lelke hozza elő dícséretét a szívünkből. És ez az a felkent imádság, ami mély átadottságba, vagy elcsendesedéskor az Isten csendjébe visz bennünket. Ez nagyon gyakran Istennek egy új és személyes megnyilatkozására nyit meg minket. Ez egyszerűen egy ajándék.Ez akkor is megtörténhet velünk, amikor magunkban vagy amikor közösségben imádkozunk.

„Isten az Ő népének dícséretében lakik." Ha mi egyre inkább dicsőítő emberekké válunk, akkor meg fogjuk érteni, hogy Isten velünk van és napról napra megtapasztaljuk védelmét, vezetését és gyógyító erejét. És dicsősége körülvesz bennünket és megérinti életünket, gyakran majdnem kézzel foghatóan.

(A cikket a Goodnews szerkesztőségének engedélyével közöljük, — fordította: Subecz Zoltán)

Betty Tapscott és Robert DeGrandis: Az énkép gyógyulása (Részlet)

A negatív énkép legjelentősebb okozói

Három fő problémakörről beszélhetünk, amelyek pozitív énképünk kialakulásában meggátolnak: az elutasítás, a bűntudat és a perfekcionizmus. (A német szövegben, amelyből ez a fordítás készült, a magyarul nehezen visszaadható „Schuld" szó szerepel. Itt a meg nem bocsátott bűn tudatáról, az „adósság" terhelő érzéséről van szó.)

Elutasítás

Amint már említettük, annak, akit gyermekkorában csúfoltak, bántalmaztak, vagy születését nem akarták, nagy valószínűség szerint negatív énképe alakult ki. A jó hír az, hogy Jézus ezeket a belső sebzettségeket meg tudja gyógyítani.

Egyszer egy asszonyért imádkoztam (én, Betty Tapscott), akinek rendkívül negatív énképe volt. A lelkigondozói beszélgetés során elmondta, hogy apja fiút szeretett volna, és amikor megszületett, a már előre kiválasztott fiúnevet adták neki. Később apja farmeröltönyben járatta, és magával vitta a farmra, hogy ott mindenféle fizikai munkát végezzen. Elmondta, hogy később újra testvére született, egy csinos kis leányka... A szülők nagyon szerették ezt a kislányt, aki felnövekedve zongoraórákat vehetett. Amikor ő is szeretett volna zongoraórákat, azt mondták neki, erre nincs pénzük. Erős testalkatú és kissé félszeg mozgású volt, húga ellenben kecses, filigrán és fürge.Megfigyeltem, hogy ez az asszony egyetlen mosoly nélkül mondta el élettörténetét. Olyan benyomást keltett bennem, mintha hasadás támadna az arcán, ha elmosolyodna. Kértük az Urat, törje szét az elutasítottság, a kisebbrendűség, az öntudat hiánya és a hamis énkép láncait. Majd arra kértük, gyógyítsa meg a múlt sebeit, töltse be a belső ürességet, ajándékozza meg apai szeretettel, amiben soha nem volt része. Az Úr ereje megérintette. Meggyógyította őt – s az első, ami történt, hogy öröm töltötte el és mosolyogni kezdett. Arca ragyogott. Új énképet kapott. Személyében elfogadottnak érezte magát, s azzal az elhatározással távozott, hogy mindenkinek tanúságot fog tenni Jézusról.

Fiatalok csoportjaival beszélgettem (Robert DeGrandis atya) megkérdezve tőlük, hogy biztosak-e szüleik szeretetében. Ismertem ezeket a gyerekeket és a szüleiket is. Tudtam, hogy feltétel nélkül szerették őket. De egyetlenegy gyermek sem volt egészen biztos abban, hogy szülei valóban szeretik őt.

Ha bizonytalan vagyok afelől, hogy szeretnek-e, akkor hiányzik az alapvető biztonságérzetem. Azt is megkérdeztem tőlük, ki gondolja úgy, hogy testvéreit jobban szeretik a szülők, mint őket. Százszázalék válaszolta, hogy igen, úgy gondolják. Ilyen sokan nélkülözik a biztonságot!

A fiatalok körében manapság előforduló legsúlyosabb problémák egyike az elutasítottság érzése. Ez mindannyiunkban megvan. Egyesektől ezt lehet hallani: „Ha tényleg ismernének engem, nem kellenék nekik,

egyáltalán nem fogadnának el." Mint papok vagy lelkipásztorok tudjuk, hogy ez a probléma minden embernél hasonlóképpen jelentkezik. Egyesek azt mondják:„... ön biztosan nem hallott még ilyenről..." – de ez pontosan az a probléma, amivel mások is küszködnek – azaz az emberlét problémája.

Bűntudat

A negatív énkép további oka a helytelen bűntudat. Ez különösen akkor érvényes, ha mi sem akarunk megbocsájtani önmagunknak, és azt gondoljuk, Isten soha nem fogja megbocsátani bűneinket. Isten azt mondja a Zsid 10,17-ben: „bűneikre és törvényszegéseikre többé nem emlékezem". Minél inkább bevalljuk hibáinkat és beismerjük gyöngeségeinket, annál inkább képesek vagyunk önmagunkat olyannak elfogadni, amilyenek vagyunk.

Emlékszem (én, Betty Tapscott) egy lelkigondozói beszélgetésre egy fiatalasszonnyal, aki magasnövésű és igen vonzó külsejű volt, de nagyon rossz énképpel rendelkezett. Haja, mint valami függöny, a szemét is eltakarta, mintha azt akarná ezzel is kifejezni: „ha látnál és igazán ismernél, akkor nem szeretnél – mert én sem szeretem magamat." És miért? Mi volt az oka rossz énképének? Szülei csalódtak benne, amikor 15 évesen állapotos lett és férjhez „kellett" mennie. Ezután már nem tudott leérettségizni. Fiatal férje okkult praktikákba, kábítószer – és szex-ügyekbe bonyolódott. Az asszony magas társadalmi szintről egészen a mélybe süllyedt. Nem csoda, hogy ez öntudatát és énképét lerombolta. De sok imával, emlékei gyógyításával Isten működni kezdett benne.

A Biblia azt mondja: „Nincs semmi elmarasztaló ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban élnek" (Róm 8,1). Sokszor az ember önmagát sem bírja elviselni, mert igen sok negatív dolgot gyűjtött össze magában. Nemcsak gyermekkorban, hanem a későbbi évek folyamán is beleesünk hibákba, rossz szokásokba, gyöngeségekbe és bűnökbe. Nehezünkre esik megbocsátani önmagunknak.

A kiengesztelődés hiánya egyre csak növekszik bennünk, és legyőzhetetlen méltatlanságérzet tölt el. Az Úr szeretné, ha mindenki belátná: ha valaki megbánja bűneit és kéri a bocsánatot, az Úr megbocsát. János első levelében ez áll: „Ha megvalljuk bűneinket, mivel jó és igazságos, megbocsátja bűneinket és minden gonosztól megtisztít minket" (Jn 1,9).

Nagyon fontos, hogy az Úrhoz vigyük összes bűnünket, terhünket, mert egyedül Ő változtathatja meg énképünket. Egyetlen pszichológus vagy pszichiáter sem képes azt valóban mélyrehatóan megváltoztatni. Csak az Úr tud visszamenőleg hatni a múltra. „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké" (Zsid 13,8). Ő meg tudja bocsátani bűneinket, és kegyelmét adja, hogy megbocsáthassunk magunknak. Valóban képes meggyógyítani sebeinket.

Perfekcionizmus

Gyakran azt gondoljuk, ha valami nem egészen tökéletes, akkor értéktelen. Egy asszony azt gondolja: tökéletes feleség, anya, ifjúsági vezető, szakácsnő, nagymama és anyós kell, hogy legyen. Ha alakja nem olyan, mint „Miss World"-é, talán már kisebbrendűnek érzi magát. Egy mai férfi talán azt gondolja: ha nem erős és sportos testalkatú, akkor talán kevesebbet ér, mint más férfiak. Énképét könnyen befolyásolja háza, autója, yachtja, sikere vagy bankszámlája.

Az Úr nem ragaszkodik hozzá, hogy tökéletesek legyünk. Néha látunk embereket – az egyházközségben is –, akik arra törekszenek, hogy tökéletesek legyenek. A vallásosság valami jutalom-félévé válik. Azt halljuk tőlük: „Majd ha elég jó leszek, akkor elmehetek a templomba", vagy: „Majd ha rendbehoztam az életemet, elmegyek a templomba". Ez a gondokodásmód saját családi életünkből való: „Apa és anya szeretni fognak, ha jó leszel, és jó osztályzatokat hozol" stb. Ez a vegytiszta teljesítmény–gondolkodás.Olyan mértékben szeretlek, amilyen mértékben teljesítményt produkálsz. Ezt a gondolkodásmódot intenzíven átvisszük az Úrral való kapcsolatunkba.

De Isten szeretete feltétel nélküli. Az emberek gyakran túl érzékenyek, amikor bűnös voltukról van szó. „Isten nem szerethet engem, mert azt tettem, amit tettem" – mondják. De az Úr így szól: „Örök szeretettel szerettelek, azért megőriztem irántad irgalmasságomat" (Jer 31,3). Isten nem szab feltételeket szeretetének.

Nem csoda, hogy a perfekcionista emberek sohasem képesek igazán jól érezni magukat bensejükben, mert sosem tudnak teljesen megfelelni annak a mértéknek, amit önmaguknak állítottak. Ezek az emberek mondogatják: „Hacsak legalább...", „szerettem volna...", „szívesebben vettem volna, ha...". Olyan ember, aki maga is bizonytalan, másokat is elbizonytalaníthat ilyen megjegyzésekkel: „Ha a te helyedben volnék, nem így...", vagy „miért nem inkább...". Nem képes döntést hozni – ez pedig szükségszerűen rossz énkép kialakulásához vezet.

Negatív énképű embernek nehezére esik dicséreteket vagy bókot elfogadni. Például: Bók: „Nagyon szép a ruhád!" Reakció: „Ó, köszönöm, de már régi."

Bók: „Jó volt a prédikáció!" Reakció: „Ó, kissé hosszú volt", vagy: „de a 4. pontot elfelejtettem."

Mindenki orra eshet egyszer. Mindenki követ el hibát, mindenki kudarcot vall olykor, és ez fájhat vagy kínos lehet. De milyen csodálatos, ha eljutunk arra a pontra, amikor nevetni tudunk saját hibáinkon. Nagy szükségünk van humorérzékre. Mindnyájunknak el kellene jutnunk oda, hogy (miután az első sokkból magunkhoz tértünk) azt mondhassuk: „Bárhogy is van – dicsérjük az Urat!"

(Fordította: Horváth Ilona)

Jöjj Szentlélek Istenünk!

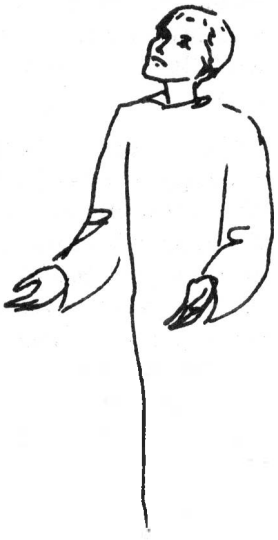
1. Jöjj,Szentlélek Istenünk,
Add a mennyből érzenünk
Fényességed sugarát.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

2. Jöjj, szegények atyja te,
Bőkezűség Istene,
Lelkünk fényed hassa át.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

3. Édességes vígaszunk,
Drága vendég szomjazunk,
Édes lélekújulás.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

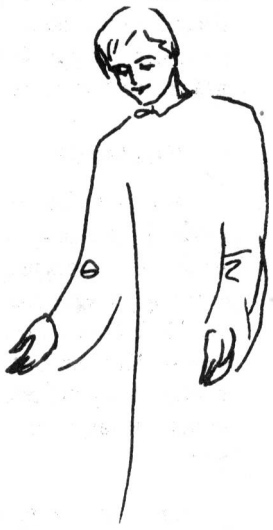

4. Fáradottnak könnyülés,
Tikkadónak enyhülés,
Sírónak vigasztalás.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

5. Boldogságos, tiszta fény,
Szállj meg szívünk rejtekén
Híveidnek napja légy!
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

6. Ihleted ha fényt nem ad,
Emberszívben ellohad
Minden élő, minden ép.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

7. Mosd meg, ami szennyezett,
Asszúságra hints vizet
Orvosold a sebhelyet
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

8. Simogasd a darabost
Fölmelengesd a langyost
Útra vidd, ki tévelyeg.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!!

9. Add, vegyék el híveid,
Kik hitük beléd vetik,
Hétszeres kegyelmedet
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

10. Jámbornak jutalmazást,
Engedj boldog kimúlást,
Mindörökké mennyeket.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Istenünk!

Floyd McClung: Szemben az árral

Budapest, 1990. december 7-8.

Floyd McClung, a Youth with a Mission egyik vezetője, az "Isten atyai szíve" c. könyv szerzője, 1990. decemberében Magyarországon járt és konferenciát tartott "Szemben az árral" címmel. A két előadás sorozatról - vezetői és ifjúsági konferencia - készítettünk itt rövid összefoglalót. Mivel a konferencia hanganyaga közel nyolc órás, írásban csak a főbb témák, üzenetek vázlatszerű ismertetésére vállalkozhattunk, de igyekeztünk megtartani a konferencia egyszerű, közvetlen hangvételét, hogy olvasva is érezhető legyen az a jó kontaktus, melyet Floyd McClung a hallgatósággal kialakított.

Az ifjúsági konferencia témái:

Isten atyai szíve (A tékozló fiú története, Lk. 15,11-32 alapján)

A tékozló fiú fellázadt apja ellen és elment. A történetből nem derül ki, mi volt az oka erre. A másik fiú otthon maradt. Vajon miért? Az apja iránti szeretetből? Vagy félt fellázadni? S az apa miért engedte el a lázadó fiút? A korabeli patriarchális családokban egyáltalán nem az volt jellemző, hogy egy apa kiadja fia örökségét, és távozni engedi. Számos eszköz állt volna rendelkezésére, hogy ezt megakadályozza.

A példázatban szereplő apa mégsem ezt tette. Miért? Mert Jézus ebben az apában a Mennyei Atya gondolkodásmódját mutatja meg nekünk. Isten nem külső cselekedeteidet akarja uralni, hanem azt szeretné, ha szíved összekapcsolódjon az övével. Nem erőszakkal akar magához láncolni, hanem arra vágyakozik, hogy a szívedben lakhasson. Az otthonmaradt fiú példájával arra figyelmeztet minket, hogy nem csak akkor lehetünk távol Isten atyai szívétől, ha fellázadunk, elfutunk és eltékozoljuk örökségünket, hanem akkor is, ha mellette maradunk, de a Vele való kapcsolatunk kiüresedik. Vallásosságunk igazi életközösség-e Istennel? Az Atya iránti szeretetben alapszik-e, vagy csupán betartjuk a törvényt? Az otthonmaradt fiú nem lázadt föl, mint öccse, de a szíve tele volt ítélkezéssel, keserűséggel és gyűlölettel. Mindez testvére hazaérkezésekor vált nyilvánvalóvá. A történetben szereplő atyát megszomorította fia kemény szíve. A Mennyei Atya sem külső cselekedeteidre, vallásos teljesítményeidre néz, hanem arra vágyakozik, hogy bizalomra épülő személyes kapcsolatot alakítson ki veled. Ennek a történetnek az a legfontosabb üzenete, hogy Isten mindenképpen szeret, bármelyik fiúhoz is hasonlítasz. Gondold végig, nem emelkedik-e valamilyen fal közötted és Mennyei Atyád között, - pl. félelem, bűntudat, bizalmatlanság, stb.? - s kérd Jézust, adjon szabadulást, bűnbocsánatot és gyógyulást, hogy Istennel való kapcsolatod megváltozhasson.

Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek (Miatyánk, Mt. 6,9-15)

Jézus azért halt meg, hogy megbékítsen Mennyei Atyánkkal, s hogy megbékítsen egymással. Azért halt meg, hogy meg tudj bocsátani annak, aki ellened vétett. Ez kereszténységünk igazi próbája. Ha azt mondod, nem tudsz megbocsátani, ezzel Jézus keresztjének erejét, a bűnbocsánat forrását tagadod meg. Van, hogy imában Isten előtt kimondod, hogy megbocsátottál valakinek, de amikor ismét találkozol vele, fellángol benned a harag, az elkeseredés. Akkor bocsáss meg újra. Ha kell, hónapokon át minden nap. Egy nagy seb a testünkön gyakran szintén hosszú idő alatt gyógyul meg. Tisztítani, kötözni kell, s ez sokszor fájdalommal jár. A szívedben lévő sebet éppúgy tiszta állapotban kell tartani, egészen a gyógyulásig. Ha a keserűség helyet kap, a seb mérgesed ni kezd. Gondold át, érzel-e keserűséget, haragot valaki iránt? Van-e a közösségedben elrendezetlen probléma a testvérek között? Lásd be, ha te így gondolkodol: - "Mivel jól kiismertem a másikat, s nem értek egyet, nem is vagyok hajlandó együttműködni vele" - ezzel a magatartással a Sátánnak teszel szívességet. A megosztottság a Sátánnak kedvez, a megbékélés Isten ügyét szolgálja. Ne feledd: Isten sem ért egyet mindenben veled, mégis együttműködik, amikor elfogadja, megáldja szolgálatodat.

Vezetői konferencia

Floyd McClung József története alapján (1Móz. 37-47 fejezetek) arról beszélt, hogyan képez Isten vezetőket.

1. Elhívás. József egy álmon keresztül kijelentést kap Istentől, hogy uralkodni fog testvérei felett. Ő ezt azonnal el is mondja nekik, nem ismervén föl, hogy ennek ideje még nem érkezett el. A vezetői elhívás nem jár együtt azonnali alkalmassággal, ennek kifejlődéséhez még idő és tapasztalatok kellenek. József - ha azonnal lett volna rá lehetősége - valószínűleg egészen másképpen uralkodott volna testvérein, mint az az Isten tervében szerepelt. Az igéretet nem az azonnali beteljesedés követi, hanem a nehézségek és próbák. Láthatjuk ezt a törvényszerűséget a Biblia más történeteiben (pl. Ábrahám, Mózes) és megtapasztalhatjuk a saját életünkben is. Isten szól hozzánk, elhív, igéretet ad, s aztán megpróbáltatásokon keresztül felkészít minket, hogy valóban az Ő tervét valósítsuk meg (s ne a magunkét). Ezért húzódik ott az igéret és a beteljesedés két hegycsúcsa között a felkészítés völgye. Mi ugyan nem szeretjük a völgyeket, de tudnunk kell, hogy pontosan a völgyekben születnek a vezetők. Életünk mélypontjain formálódik igazán jellemünk. Atyánknak elsődleges célja életünkkel ugyanis az, hogy kimunkálja bennünk

Jézus természetét. Mi is vágyakozunk erre, gyakran imádkozunk így: "Ur Jézus segíts, hogy hozzád tudjak hasonlítani!" S amikor az Ur válaszol imánkra, méltatlankodunk. Ha valaki diplomát akar, elvégzi a diploma megszerzéséhez szükséges iskolákat. A tanítványság iskolájában is ez a helyzet. Ha készek vagyunk együttműködni az Urral, nem csak tudást kapunk, hanem fokozatosan a jellemünk is épül.

2. Józsefet testvérei elutasítják. Meg akarnak szabadulni tőle, amint megtudják, milyen igéretet kapott Istentől. Ez minden előljáró, vezető egyik legnagyobb próbatétele - elviselni az elutasítást, s helyesen viszonyulni azokhoz az emberekhez, akik őt elutasították. Különösen nehéz próbatétel ez az önmagukban bizonytalan, kisebbrendűségi érzésekkel küszködőknek. József jól vizsgázott: amikor sok év múlva a Fáraó udvarába koldusszegényen megérkeztek tesvérei, megbocsátás és szeretet volt a szivében irántuk, pedig mennyi szenvedést okoztak neki!

3. József Potifár házában befolyásos pozícióba kerül. Ez is próba. Bármilyen kis hatalom birtokába jut is valaki, ha nem alázatos lelkületű, hamarosan diktátor válik belőle. A vezetői funkciót azonban az ember arra kapja, hogy szolgáljon, nem pedig arra, hogy neki szolgáljanak (v.ö. Mt 20,28).

4. Erkölcsi kísértés. József inkább elmenekül Potifárné elől, veszni hagy mindent, amit már elért, de nem vét Isten törvénye ellen. Ne adjatok helyet testi kísértéseknek. Vigyázzatok, a Sátán apró kis bűnökkel kezdi a kísértést, s ha teret adunk neki, képes elveszíteni. A kísértés mellett azonban mindig jönnek Isten figyelmeztető jelzései is. Figyeljünk ezekre.

5. József elveszti jóhírét. Minden vezetőnek, előljárónak el kell szenvednie igazságtalan kritikákat, gyakran rágalmakat is. Ilyenkor hajlamosak vagyunk megsértődni, és a jogainkra hivatkozni: "én orvos vagyok, lelkész vagyok, stb. Jogom van, hogy tisztelettel viszonyuljanak hozzám." Emberileg nézve ez igaz is, csakhogy ez nem Jézus lelkülete, aki Isteni mivoltát nem tekintette zsákmánynak (v.ö. Fil.2). Ha győzni akarunk, az élet csatáit lelki módon, az Isten eszközeivel kell megvívnunk. Ez bolondság ugyan a világ szemében, mégis ez győzelmünk kulcsa. Hiszed-e ezt? Józsefnek minden jogát megsértették, de Ő bízott az Istenben.

6. József Egyiptom felügyelője lesz. Eljött a nap, amikor a Fáraó embert keresett álma megfejtéséhez. Erre egyedül József volt alkalmas. Miért? Azért, mert mindvégig Isten közelében maradt. Félte Őt, Lélek által járt. Igy Isten képessé tette arra, hogy a döntő pillanatban megfeleljen a Fáraónak. Ezzel nagy méltóságba jutott, uralkodóvá vált. Tulajdonképpen ezzel kezdődött el az a szolgálat, melyre Isten már ifjúkorában elhívta. Mivel kijárta Isten iskoláját, és hűségesnek bizonyult, áldásul lett népének több generációra.

Készen leszel-e, mire eljön a Te pillanatod? Vállalod-e az odáig vezető utat? Kész vagy-e kijárni Isten iskoláját?

Az ifjúsági és vezetői konferencia közös témája: "Tegyetek tanítvánnyá minden népeket" (Mt28,18-20)

Ki a tanítvány? Aki követi Jézus Krisztust. A tanítványnak azonban küldetése van: az evangélium terjesztése. Ha valóban tanítvány vagy, nem ülhetsz ölbetett kézzel a templomban, várva, hogy a bűnösök bejöjjenek oda. Ki kell menni értük. Indulj el bátran Jézusra tekintve! Ne félj, Jézus megigérte: "veletek vagyok a világ végezetéig."

Jézus fel akarja használni a Te életedet is! Van egy feladat, amit Isten számodra tett félre. Ezt más nem tudja elvégezni, csak Te. Jézus azt mondja: szükségem van rád! Az európai és amerikai gondolkodásmód az individualizmusra épül: az én házam, az én autóm, az én életem, az én családom, az én pénzem. De ahol a ti kincsetek, ott a szívetek (Mt6,21). Sok kereszténynek a pénztárcája a bálványa. Ha Te csupán így imádkozol: "Istenem, ments meg engem, gyógyíts meg engem, áldj meg engem", akkor ez még nem kereszténység, csak önzés, keresztény köntösben.

Ne csak magad, vagy családod előmenetelében keresd örömödet, sokkal inkább Isten tervére tekints!

Istennél ez az alapelv: megáldalak, hogy mások áldásává légy! Figyeld Ábrahámot, mit igér neki az Ur: néked adom örökségül a nemzeteket! Ábrahám áldásai, öröksége Krisztusban a miénk, valljuk. Akkor viszont ne akarjuk kikerülni Ábrahám feltétlen engedelmességét sem. Kész vagy-e odaszánni magad, ahogyan Ő tette? Kész vagy-e áldozatra is, hogy áldásává légy másoknak, akár egész nemzeteknek?

Isten szívében ott az egész világ. Ő olyan férfiakat és asszonyokat keres, akiknek a szíve képes ráhangolódni az Ő atyai szívére.

Magyarország évszázadok óta először most vált függetlenné. Isten kegyelméből végre saját magatok irányíthatjátok nemzetetek sorsát. De tartsátok szem előtt: egy nemzet nagysága abban van, betölti-e Istentől rendelt küldetését. Az önzés megrabolja a nemzetet nagyságától. Az által leszünk nagyok, ha mások áldásává leszünk. Ez az isteni alapelv nemzetek szintjén éppúgy érvényes, mint az egyének szintjén. Magyarok, készek vagytok-e áldására lenni a környezetetekben élő népeknek? Készen van-e a szívetek a velük való megbékélésre? Legyetek először Ti áldásul számukra!

Isten akarata az, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Ur az Atya dicsőségére (v.ö. Fil.2,10-11) Tegyetek meg ezért Ti is mindent, ami tőletek telik. Ezer éve Nyugat-Európa népei így imádkoztak: a magyarok nyilaitól ments meg Uram minket. Most menjetek, szolgáljátok Jézus ügyét úgy, hogy az ördögöknek kelljen így rettegni tőletek!

Összeállította Csakurda Ottó és Zsuzsa

Ökumenikus hírek

Úgy hallottuk hogy áprilisban ismét hazánkba látogat Rick Olmstead, a Vineyard (Szőlőskert) mozgalom vezetője, aki tavaly júniusban nagy lelki élményt nyujtó tanítást tartott a Kertészeti Egyetemen, "Az élet sebeinek gyógyulása" címmel. (Ennek anyaga is megkapható a Betlehem-nél.) Októberben pedig jön John Wimber, a mozgalom első számú vezetője, az idei Világevangelizációs Konferencia (Brighton, Anglia, 1991. július 8-14) egyik előadója is.

A Wimber társaság ingyenes terjesztésében, közösségenként 1 példányban megrendelhető a KARINFORM-nál John Wimber – Kevin Springer: "Teljhatalmú evangelizáció" c. könyve. (Ha vannak olyan közösségek, ahová nem jutott el tavaly ősszel Wimber: "Konkrét Krisztuskövetés" c. könyve, és igénylik, szintén jelezzék.)

Az "Isten atyai szíve" c. könyv magyar kiadója, a Floyd és Wimber konferenciák rendezője a Betlehem Kultúrális Egyesület. Céljuk a magyar keresztények felekezeti hovatartozástól független szolgálata. A már említetteken kívül az idén júniusban még egy konferenciát is szerveznek, melynek témája a különböző démoni megkötözöttségekből való szabadító szolgálat lesz, ahová szeretettel várják a katolikus testvéreket is.

Körülnéztünk ... az Eclessia szövetkezet boltjában

... és úgy hallottuk, hogy hamarosan újra kaphatólesz Silye Jenő gitáros énekeinek kazattája, mely karácsony előtt elfogyott. A Taize-i énekek viszont kaphatók, immár kazettán is (ára 200 Ft). Üdítő újdonság a Forrás együttes kazettája, melyen bibliai versek szinvonalas megzenésítését találjuk, sajátos, magyaros stílusban (250 Ft). Láttunk még ugyanott egy "Logosz" nevű társasjátékot is. Iskolás korú gyerekeknek játékos bibliatanuláshoz Húsvétra is alkalmas ajándék. Sajnos, az ára kissé magas, 600 Ft.

A szabadságnak ára is van, *igaz ez a könyv, kazetta, stb. kiadványok esetében is. Nemrégen még külföldről kaptuk – ha kaptuk – azt a néhány könyvet; valaki magnófelvételt készített, elkértük, lemásoltuk, körbeadtuk ... Szerintem örüljünk a növekvő lehetőségeknek, hogy már van mit megvenni, eredetiben, jó minőségben... és meg kell szoknunk, hogy ez pénzbe kerül...*

A Prelúdium Kft. keresztény könnyűzenei kiadó ajánlata

Kazetták:

Wimber: Hosanna (dicsőítő énekek angolul, gitáros kísérettel, több dalt már lefordítottak és közösségeinkben énekeljük) ..... 200 Ft

Jubilate! (az amerikai Continental – lásd alább – egykori magyar kistestvérének ma már klasszikusnak számító dalai) ára: ..... 200 Ft

Forrás (lásd följebb) ..... 250 Ft

Alfa és Omega (magyar, country stílusban) ..... 200 Ft

Continental Singers (eredeti, angol nyelvű felvételek):

All Over the World ..... 250 Ft

Together We Will Stand ..... 250 Ft

Hold Up the Light ..... 250 Ft

Hanglemezek

John Michael Talbot & friends: Be exalted ..... 490 Ft

John Michael Talbot: Empty Canvas ..... 490 Ft

(J.M. Talbot kanadai ferences szerzetes. Az első lemezen a mi közösségeinkben is énekelt, vagy azokkal rokon gitárral kísért énekeit találhatjuk angol eredetiben. Az Empty Canvas elmélkedő, szivonalas gitárzene)

Joni Eareckson énekel ..... 490 Ft

... és még sok más, eredeti nyugati keresztény könnyűzenei lemez különböző zenei stílusban. (Érdeklődésre a Prelúdium Kft. részletes listát küld)

Cím: Prelúdium Kft, 1144. Budapest, Füredi út 9/C, VI.26. (Örs Vezér tértől 5 perc) Telefon: 1-84-64-68

Koncert szervezés

Az amerikai Continental Singers nyomán tavaly megalakult "Magyar Conti" már tavaly nyáron is szép sikert aratott. Felléptek kis falvakban éppúgy, mint Esztergomban, Pécsett vagy éppen a Mátyás templomban. Idén nyáron újabb egy hónapos körút következik. Hogy hová menjenek, azt most még Ti is befolyásolhatjátok. Cím: Tornay András, 3530. Miskolc, Vörösmarty u. 60.

Ugyancsak koncertezésre hívható a Forrás együttes is, most megjelent kazettájuk zenei anyagával. Jelentkezés a Prelúdium Kft.-nél.

Felhívás! A kiadók várják mindazok jelentkezését, akik saját köreikben a fenti kiadványok terjesztésére vállalkoznak.

25.–Ft.

Tartalomjegyzék

Pünkösdi katolicizmus 3
Imádság 5
Különféle magatartások a Szentlélekkel 6
Ránk szakad az ég 10
Megújuló imaélet 11
Szerkesztői üzenetek 12
A dicsőítő ima 13
A negatív énkép legjelentősebb okozói 14
Jöjj Szentlélek Istenünk 16
Szemben az árral 17

Áraszd ki Lelkedet és minden életre kel.

És megújítod a Föld színét!

Marana Tha

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

megjelenik kéthavonta.

A szerkesztőség címe:

Katona István

Budapest, 1053. Károlyi M. u. 2.

Az egyes számok ára 25 Ft, éves előfizetési díj 150 Ft + postaköltség